

Evangeliumi munkás.

„Mindenik az ő jutalmát veszi az ő munkája szerint.“ 1. Kor. 3, 8.

V. évfolyam

Budapest, 1912. október havában.

4. szám.

Az erdélyi egyesület konferenciája.

Az erdélyi egyesület rendes évi közgyűlése folyó évi október hó 30.-ától, szerdától, november 3.-ig, vasárnapig tartatik meg Kolozsvárott.

Mennyei Atyánk kegyelméből ez évben is alkalmunk lesz vezető testvéreink közül néhányat körünkben üdvözölni, kik az Úr ereje által bőségesen fognak bennünket táplálni az élet kenyerével.

Kérjük tehát összes testvéreinket és barátainkat, hogy amennyiben nagy családuknak körében néhány fenséges órát kívánnának tölteni, sziveskedjenek ezt a következő címre bejelteni:

Zeiner Alfonz

Kolozsvár, Izabella utca 2. sz. 4. ajtó,
hogy így a szükséges előkészületeket megtehessek.

Miután az összes jelek azt bizonyítják, hogy nagyon komoly idők előtt állunk, kérünk benneteket kedves testvéreink és barátaink, hogy minél számosabban kövessétek meghívásunkat.

Hogy mindnyájan bőségesen részesülhessünk az életnek üdítő vizéből, gondunk lesz rá, hogy kicsi eszközökkel nagy ajándékokat nyerjünk az örök életre. Jöjjetek azeri minél számosabban, mert most van a kegyelmi idő!

Meyer Fl.

Krisztus egyházának alapja.

„Ezen kősziklán épitem fel az én egyházamat; és a pokol kapui nem vehetnek azon diadalmat!“ Máté 16, 18.

Krisztus egy épülethez hasonlítja egyházát. Egy épület csak akkor áll szilárdan, ha jó alapja van. Krisztus egyházáról ezt találjuk megírva: „Ime én vetek Sionban követ, próbakövet, drágalátos szegelekövet, erős fundamentkövet, aki hiszen nem siet az.“ (Ésaiás 28, 16.) Pál apostol is azt mondja: „Más fundamentomot senki nem vehet azon kívül, amely egyszer vetetett, mely a Jézus Krisztus.“ (1 Kor. 3, 11.)

Az építőanyag minőségéről és annak helyes elrendezéséről azt mondja: „Miért mondjátok pedig nekem: Uram! Uram! ha nem mivelitek amelyet mondok? Valaki énhozzám jő és hallgatja az én beszédemet, és azokat megtartja, megmondom nektek mihez hasonló. Hasonlatos valamely házépítő emberhez, kiásta és mélyen kívágta a követ és fundamentumot vetett kősziklán . . .“ (Luk. 6. 46-48.)

Az efézusi gyülekezethez azt írja Pál apostol: „Azért immár nem vagytok jövevények és zsellérek. Kik felépítették a próféták és apostoloknak fundamentumokon, melynek belső szegeleköve a Krisztus.

Krisztus, és nem Péter a kőszikla a

melyre az Úr egyháza felépült. „Mivel-hogy az Urnak nevét hirdetem, tulajdonitsatok nagyságot a mi Istenünknek. Annak a kösziklának, kinek cselekedete tökéletes: mert öneki minden utja igaz; az erős, hív Istennek, ki hamisságot nem tud, ki igaz és jó.“ (5 Móz. 32. 3. 4. 18. 31.)

Ugyanezt az igazságot fejezte ki Anna Sámuel születése után. (1. Sám. 2. 2.) Ezt valotta Dávid; „Az Ur az én kösziklám és kövárom — s nekem szabadítóm.“ (2. Sám. 22. 2. 32. Zsolt. 62. 3.)

Krisztus nem csak köszikla, hanem szegeletkő is. (Zsolt. 118. 21-23.)

A Zsoltáriró ezen szavait Jézus a következőképen magyarázta meg: „Micsoda tehát az, ami meg vagyon írva: amely követ az építők megvetettek, az lett a szegeletnek fejevé? Valaki arra a kőre felül esik, megromol; akire pedig esik; megrontja azt. „Lásd Luk. 20, 13—18.

Ha azonban valaki kételkednék abban, hogy Krisztus tényleg a szegeletkő, az vegye figyelembe Péter apostol szavait, amelyeket Jeruzsálemben a papok és főpapok előtt mondott. Lásd: Ap. csel. 4. 9-12.

Krisztus a szentírás szerint az egyház fundamentuma és igazi feje. Az egyház nem függ emberektől, s emberek azon nem is uralkodhatnak. Nem áll jogában senkinek, hogy embertársa felett uralkodják, vagyis hogy neki diktálja azt, amit hinni kell. Isten teljes szabadságot adott minden embernek, és végre öneki kell számadást adni cselekedeteinkről.

A Megváltó azt mondja: „Ti mind testvérek vagytok.“ Az emberek könnyen tévednek, azért nem lehet emberekre építeni. A hitnek kösziklája: Krisztus élő jelenléte az ő Szentlelke által. Erre

még a leggyengébb lelkek is építhetnek, és aki sokszor a legerősebbnek tekinti magát, az Krisztus nélkül semmi. „Átkozott a férfiu, aki bizik az emberben és erősségét helyezteti a testben. „Az Ur a köszikla és minden cselekedete tökéletes, boldogok azok, akik hízának öbenne.“

Loughborough J. N.

A szombatiskola.

Mit mond a bibiia a szombatiskoláról?

A szentírás Isten gyülekezetét egy szőlőkerthez hasonlítja. (Jes. 5. 1.) Az Urnak elre kertjében a szombatiskola egy nagyon fontos növény. Maga Isten ültette, Krisztus pedig megerősítette.

Az Urnak ifju korától szokása volt szombat napon az iskolába menni. (Luk. 4. 16.) Az apostolokról ugyanezt olvasuk. (Ap. csel. 15. 21; 19. 2.)

Amennyiben mennyei atyánk azt akarja, hogy minden ember megsegíttessék, a szombatiskolának a legeredményesebb eszköznek kell lenni arra nézve, hogy lelkeket a veszedelemtől megmentünk és Krisztushoz vigyünk. És pedig elsősorban oly lelkeken való munkára alkalmas a szombatiskola, melyek már fogva vannak az evangélium hálójában, hogy közöttük Krisztusnak egységes ismeretét terjesszük és belőlük oly szilárd meggyőződésű embereket neveljünk, kiket nem minden tannak a szele tud megingatni.

Pál ezt az eph. 4-ben tökéletesen megvilágítja, midőn elmondja, hogy Isten a gyülekezetek részére először apostolokat, azután prófétákat, harmadszor evangélistákat, negyedszer pásztoro-

kat és ötödször tanítókat rendelt. Az itt említett tanítók mutatják a szombatiskola helyét. Nem a prédikátorokat gondolja, mert azokat már az apostolok és evangélistákon értette. Azon tanítókat gondolja, kik szombatonként, az iskolában működnek, hogy lelkeket nyerjenek meg Krisztusnak és őket szőlőjében munkásokká képezzék. Természetesen ide kell értenünk mindazon tanítókat is, kik egyéb iskolában fáradoznak, hogy lelkeket képezzenek ki Isten országának építésére.

Nagyon könnyen lehet egy apostol evangélista, vagy egy próféta tanító. (Tim. 2. 1. 11.) De a tanítónak nem kell egyuttal prófétának, vagy apostolnak lennie. Mert ha mindnyájan képesek lennének bármely munka végzésére, úgy nem kellene vigyáznunk, nehogy idegen munkaterületre lépjünk. (Péter 1. 4. 15.)

Isten a rendnek Istene. Azért hagyjuk a szombatiskolát ott, hova Isten ültette. Ne kívánjunk belőle szónoklati, vagy imaórát csinálni. Mindennek meg van a maga ideje.“ (Pré. 3. 1.)

Az intelmi beszéd órája ősi bibliai szokás szerint a törvény és próféták tanulása után (szombatiskola) következik. Ap. csel. 13. 14—15.)

Az előbbi szövegben a napnak 9 órája, tehát délután 3 óra van e célra megállapítva.

Gondoljunk arra, hogy mindennap egy ellenséggel kell küzdenünk, amely legfőbb javainkat, a szombatiskolát is el akarja rabolni tőlünk. Legyünk állandóan ébren és örködjünk, nehogy végre oly veszedelmes helyzetbe kerüljünk, melyről Hosea próféta így szólt: (4-7) „Elvész az én népem mivelhogy tudomány nélkül való, mivelhogy te megvetetted a tudományt, én is megvetlek tégedet.“

Ifjuság.

Ahol a patak vize kettéválk.

Amerika északnyugati részén, a szikla hegység tetején, ahol a „Canadian Pacific“ vasút vonalai a legmagasabb emelkedést érik el, a vasút mentén az utazók gyönyörködtetésére vigan és frissen csobog egy kristálypatak lefelé a hegy oldalán. A csucson olvadó hó vize táplálja.

Pár hónappal ezelőtt, midőn ezen hegységen átutaztunk, egy utitársunk ráterelte figyelmünket ezen rohanó patak egy érdekes sajátságára. Azt mondta: most azon ponthoz közeledünk, melyet a „Nagy Elválásnak“ neveznek. Ezen folyam, melynek mentén már pár órája haladunk felfelé, mindig keskenyebb és keskenyebb lesz. Nemsokára meg fogjuk látni igen sajátságos és érdekes eredetét. „A vonat déli oldalán jól megfigyeltük a patakot és nemsokára tisztán láttuk azt a helyet, melyet a „Nagy Elválás“-nak neveznek. A vonattól csak pár méternyi távolságban, egy szirttetőn a patak vize kettéválk. Egyik ág nyugatnak, a másik pedig keletnek veszi irányát. A pataknak azon ága, mely nyugatnak veszi irányát, a Csendes Óceán meleg vizébe ömlik, míg az a része, mely keletnek halad a Hudson öbölbe ömlik. Azon ponton, ahol a patak viz kettéválk, a szikla oldalán e betűket láttam faágakból összefonva: „The Great Devide.“

Egy kis patak, tiszta és friss, mint az ég kék levegője, ahonnan látszólagosan ered, megkezdí hosszú pályafutását a felhők között. Vigan, mint a kis ártatlan, daloló gyermek rohan tova, mit sem tudva sorsáról. Hirtelen minden figyelemzetés nélkül s anélkül,

hogyan annak következményeit csak sejtene is, közeledik a „Nagy Elválás“-hoz. Egyik ága elfolyik a zöld, nap-sütötte völgyeken keresztül a Csendes Óceán vizébe, miá'tal eleget tesz azon küldetésnek, melyet a nagy alkotó bízott reá. A másik ág pedig, amely kelet felé vette irányát, a zord és sötét északon végzi pályáját, ahol a jégmezőkön örök téltenségre van kárhozatva.

Mennyire hasonlít ezen természeti kép életünk folyásához! Ártatlanságban dalolva indulunk utnak, nem tudva, hogy közeledik azon pillanat, midőn egyetlen egy elhatározásunk által életünk útja világos, zöld völgyeken keresztül egy hasznos, áldásos és tevékeny élethez vezet, avagy a jéghideg önzésbe merülve, a világ és szegény embertársaink részére örökre elvesztünk.

Minden élet hajnalpirjával feljön, a reménynek egy csillaga, mely vagy Sodoma, vagy Betlehem felett áldozik le. Attól függ, hogy mire határozzuk el magunkat. Váratlan pillanatokban mi is állunk a nagy „Elválásnál“, ezen felette fontos fordulópontnál. Egyetlen egy önző vágy, egyetlen bűnös gondolat elegendő ahhoz, hogy egész életünket helytelen irányba tereljék és az élet, mely sokaknak áldására lehetett volna, el van vesztve örökre.

Meglátogatja az ifju a gyülekezetet, az ifjusági estélyeket és misszióórákat, hallja a buzdító beszédeket, felhívják, hogy ő is áldozza fel életét embertársai megmentésére, nagy Mesterünk ügyének előmozdítására. Eljött az elhatározásnak fontos pillanata, az ifju lélek a „Nagy Elválás“-hoz ért. Hajlandó-e felhasználni a kínálkozó alkalmat? Az alkalom csak egyszer kopogtat az ajtón!

Kedves ifju barátom, ne kezd meg

életpályádat anélkül, hogy kezded ki ne nyujtsd megváltód felé! Ő fog vezetni, ha hajlandó vagy lemondani önző céljaidról!

A nagy adventi mozgalom tovább terjed. Szükségünk van az ifjuságra! Az Ur hívja az ifjakat, a fiukat, úgy mint a leányokat, hogy szenteljék egész ifju erejüket az evangélium munkájának. Ne kövessük a bűnös világ csábító útjait, melyeknek vége a veszedelem! Válasszuk az igazságot, válasszuk az életet!

Palmer E. R.

*

— „Csak légy bátor és igen erős, hogy vigyázz, és mindent ama törvény szerint cselekedjél, a melyet Mózes az én szolgám szabott elédbe; attól se jobbra se balra ne hajolj, hogy jó szerencsés lehess mindenben, amiben jársz.“

Józsúé 1, 7.

Mit cselekedtem ma, hogy egy lelket megmentsek.

„Jön az éjszaka, midőn többé senki sem dolgozhat!“ (Ján. 9. 4.) A lelkeknek ezrei halnak meg körülöttünk. Isten az emberek közreműködésével és pedig a legegyszerűbb eszközök által menti meg az embereket. A pusztulás örvényének szélén álló emberekre mutatva így szól hozzánk: Menjetek mentsetek meg őket, mintha csak a tűzbeeséstől tartanátok vissza!

Mit cselekedtem ma, hogy egy lelket a halálból megmentsek? Könyörögtem-e Istenhez valamely lélek érdekében? Intéztem-e valamely bűnöshöz jóságos és szeretetteljes szavakat és rámutattam e a Krisztushoz való üdvösségére? Vajjon utra bocsátottam e folyóiratot, tractát, vagy brosurát azon bensőséges

fohással, hogy sok lélek megmentésére szolgáljon! Egy beszélgetés sokszor egy lelket menthet meg! Vegy egy írásbeli dolgozatban oly gondolatot lelhet az olvasó, mely annyira megragadja lelkét, hogy komolyan kezdi az Urat keresni, miglen megtalálja. Ha én erről meg vagyok győződve, vajjon felhagyhatok-e trakták és egyéb írásbeli munkák folytonos terjesztésével? Egyetlen meggyőződéssel tett kijelentés, vagy egy bibliai idézet már magában véve nagy áldásra lehet valamely léleknek! Isten sokszor ily egyszerű eszközöket használ fel! Vajjon felhagyjunk-e, vagy pedig féljünk-e akkor embertársaink elé tartani Istennek szavát?

Egy barátunkhoz intézett levéllel szintén egy lelket vezethetünk Krisztushoz. Ha tehát akadályozva vagyok abban hogy barátommal személyesen érintkezhessen, vajjon elmulasszam-e őt levél, vagy egyéb hozzáküldött írott könyv által figyelmeztetni Isten eljövendő haragjának kikerülésére! Oh ha a bűnösökért imádkozunk átérzve a veszedelmet, melyben vannak is szerencsétlen sorsukat, mely rájuk vár, ha felhasználjuk az összes alkalmat és Jézusról beszélünk azon lelkeknek, melyek a pusztulásra vannak kárhoytatva, ha írásbeli dolgozatokat nyújtunk át mindazoknak, kikkel csak összejövünk, Istent kérve, hogy kísérje áldásával ezen néma prédikátorokat, ha minden héten összejövünk, hogy egymást ezen lélekmentő munkában lelkesítsük, mily sok jót cselekedhetnénk, mily sok veszedelmet tartóztathatnánk fel, mily sok lélek lenne megmentve, Urunk és megváltónk neve dicsőítve és Istenünk ügye elő segítve!

Ez lenne a legszebb tanujele annak, hogy őszintén hisszük Istennek szavát, hogy komolyan foglalkozzunk lelkeknek a halálból az életre való feltámasztásá-

val, hogy az üzenet terjedését kívánjuk és hogy kötelezettségünket, meg felelősségünket ismerjük! Isten bizonyára áldását árasztaná munkánkra úgy, hogy mindenki megtudná, hogy mi az Istentől áldott nép vagyunk!

Testvéreim! Vizsgáljuk meg azért naponként magunkat! Intézzük minden este önmágunkhoz e kérdést: Vajjon mit cselekedtem ma, hogy legalább egy lelket megmentsek? Ha semmit sem cselekedtem, vajjon komolyan veszem e hivatásomat?

Menjünk tehát végre igazi komolysággal munkába; az Ur ezt kívánja tőlünk! Sok millió meg millió lelket kell még ebben az országban is figyelmeztetnünk! Bárcsak értetné meg velünk az Ur, hogy mi a mi kötelességünk!

Az „Utolsó Üzenet“ című folyóiratunk nagyszerű alkalmat nyújt, hogy igazságainkat bárkivel is megismertethessük. Ezen lap nagyon alkalmas az elárúsításra. Eladási ára 12 fillér és ha udvariasan ajánljuk fel szívesen megfizeti bárki az árát! Minden traktátégyesület rendeljen belőle havonta több száz példányt!

Megrendeléseket kérünk az alábbi címre küldeni:

Vallásos Iratok Nemzetközi Kiadóhivatala, Budapest, V., Váci-körut 16. I. em. 41.

* * *

— „Nem az erő hiányzik az embereknek, hanem akarás.“

Hugo Viktor.

*

— „A sors nem a véletlenség munkája, hanem a választásnak eredménye.“

Bryan W. J

A könyvárus.

A prédikátor könyve 11. 6. így hangzik: Reggel vedd el a te magodat és este se pihentesd a te kezedet, mert nem tudod melyik jobb, ez-e, vagy amaz, vagy ha mindkettő jó lesz egyszermind. Ezen szöveg különösképen vonatkozik könyvárusokra. Jókora reggel keljena fel, végezze el családjával az istentiszteletet, egyék, amennyi szükséges és legkésőbb 9 órakor már a kijelölt helyen legyen és kolportáljon. Sokszor tapasztaljuk, hogy a könyvárus nem bír ágyából kijönni. Midőn én Németországban földművelő falvakban korpoltáltam, már reggel 7 órakor munkához láttam. Délben egy kis szünetet tartunk, hogy új erőt szerezzünk a további munkához. Azután estig dolgozzunk. Sokszor tapasztaltam, már, hogy habár késő délutánig eredménytelenül fáradtam, mivel a munkával nem hagytam fel, az Ur gazdag áldásban részesített az estéli órákban. Egyébb alkalmakkal pedig reggel sokkal többet adtam el, mint sokszor egész napon át.

A jó Isten minden fáradozásunkat megáldja és megtesz mindent, amit csak tehet; az angyalok szintén segítőtársainkul szegődnek. Az Isten soha sem fogja a mi munkánkat elvégezni, sohasem fog mi helyettünk dolgozni, ha mi erősek és egészségesek vagyunk. Példab. 21. 25-26. Jól értékesítsük időnket, nehogy egy perc is kárba menjen. Legyünk olyanok, mint ama derék aszszony, kit a példab. 31. 10. 31. ábrázol.

A Kor. 1. 9. 14. ben azt mondja az Ur: akik az evangéliumot prédikálják, éljenek az evangéliumból. A könyvárus szintén az evangéliumot hirdeti s miután az Ur azt mondja, hogy az evangélium munkásai az evangéliumból él-

jenek, bizonyos, hogy anyagilag gondoskodni fog róla, azonban a könyvárusnak is teljesíteni kell feladatát.

Kivánom, hogy csak annyi veszíteni való időnk legyen, mint Sátánnak, kiről tudjuk, hogy állandóan az emberek félrevezetésén fáradozik. „Mert leszállott az ördög tihozzátok, nagy haraggal teljes, ugymint aki tudja, hogy nem sok ideje van.“ (Jel. 12. 12.) A könyvárusok kézikönyvének 22. oldalán a következőket olvashatjuk: Azon nép között, mely a jelenvaló igazságot vallja, nem uralkodik hitünkkel egybehangzó missziószellem. Hiányzik belőle azon hang, mely a valódi aranyat jellemzi. Keresztyéni élet többet jelent, mint azt sokan gondolják. Nemcsak a szívelyesség, türelem, nyájasság és barátságból áll. Ezen kegyelmi ajándékok ámbár fontosak, mégis szükség van még bátorság, határozottság, tetterő és kitartásra is.

Az Ur áldjon meg bennünket és adja, hogy ne csak hallgatói. hanem cselekvői is legyünk az igének!

* * *

— Valamint a rózsabimbó, sok esőben elpusztul, mielőtt virágozott volna, úgy az ember is megsemmisül a durva társaságban, még mielőtt gyümölcsöt hozhatott volna.

Egy tapasztalatom.

Maleachi 3. 10.

Testvéreim buzdítására és Isten dicsőségére közzéteszen itt a fent jelzett szövegre nézve szerzett tapasztalatomat. Mint világi embernek egy jól jövedelmező üzletem volt, amelyre, mint Isten gyermeke is támaszkodtam. Tehát Imátkoztam hozzá, amely áhítat-

tal csak tudtam és ő meg is áldott, mert szomszédaim nem tudtak eléggé csodálkozni, hogy egy oly ember is fenn tudja magát tartani, aki szombaton bezárja az üzletét. Áadtam tehát üzletemet az Úrnak, akit a valóságban meg is illet; hisz ő mindennek tulajdonosa, mi pedig csak megbizottjai vagyunk. Egy régebbi alkalommal, szombat este, midőn az ünnep elmúltával kinyitottam üzletemet 2160 K értékű butort adtam el, egy másik al-

kalommal pedig 1440 K. értékűt. Isten iránti hálatett szívvvel mentem szomszédomhoz (asztalos) és megkérdeztem, hogy mennek az üzlettek. Ezen rövid feleletet nyertem: Roppant rosszul! Elbeszéltem néki, hogy 1—2 óra alatt több ezer koronás üzletet csináltam. Így nyilatkozik meg Isten azoknak, kik akaratát teljesíti és parancsaitk megőrzik. Boldogok lehetünk, hogy ily Istenünk van.

W. K.

Az 1912 augusztus havi könyvárusítási jelentés.

Térületek	Dolgozott		Rendelések			Lefizet.		Elszállítva			Közvetl. eladás			Brosurák		Össz. elad	
	napok	órák	sz.	K.	f.	K.	f.	sz.	K.	f.	sz.	K.	f.	K.	f.	K.	f.
Duna-Unió.																	
Középmagyar egyesület 7 könyváros vezető: Braun E.	126	750	—	—	—	—	—	—	—	—	12	23	60	753	00	776	60
Északmagyar miss. terület 1 Könyváros vezető: Brauu E.	19	100	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	102	30	102	30	
Nyugatmagyar miss. terület 1 könyváros vezető: Braun E.	17	158	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	119	60	119	60	
Adriai misszióterület Könyváros (vezető)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Erdélyi egyesület. 4 könyváros vez. Nagy G. és Wéber J.	56	318	—	—	—	—	—	—	—	—	12	44	40	301	39	345	79
Tisza-Száva missz terület 2 könyváros vez. Nagy G. és Wéber J.	28	126	—	—	—	—	—	—	—	—	17	47	40	114	26	161	66
Romániai misszióterület Könyváros	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Bulgáriai misszióterület Könyváros	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Összesen:	246	1452	—	—	—	—	—	—	—	—	115	40	1390	55	1505	05	

Alkalmi könyvárusítók 1912. augusztus hó.

Középmagyar egyesület 2 könyváros	9	50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	37	95	37	59
Összesen:	9	50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	37	59	37	59

Nyugta.

Alulírott ezennel nyugtázom, hogy egy Kolozsváron lakó kedves barátunktól 1911. évi december hóban, a magyar munka támogatására 120 K-át, továbbá ugyanazon kedves barátunktól folyó évi június hóban az afrikai miszió céljaira 30 koronát átvettem.

Egy kedves budapesti testvérünk 1.50 K-t adományozott a magyar miszió céljaira.

Az Úr áldja meg a szives adakozókat.

a pénztáros.

Hirdetés.

Keresünk egy szerb testvért, ki a szerb nyelvet mind szóban, mind írásban bírja és ezenkívül még vagy a magyar, vagy a német nyelvet beszéli. Szép kézírással bírók előnyben részesülnek. Azon testvérek, kik ezen állásra pályáznak, sziveskedjenek sajátkezüleg irt életrajzukat, bizonyítványaik másolataival együtt hozzánk beküldeni.

Vallásos Iratok Nemzetközi kiadóhivatala. Budapest.

Tapasztalat a bizalom legnagyobb ellenségének neve.

Értesítés.

Tudatom a kedves testvérekkel, hogy nálam Urvacsorához való édes bor kapható a következő árban :
 5 darab 1 literes üveg . K 7.—
 5 „ 1/2 „ „ „ 4.20
 A portó és csomagolás beleszámítva. Utánvét mellett.

Lovas Károly, Arad, Mihály-n. 66/b.

Halálozás.

Rövid betegség után, folyó évi augusztus hó 21.-én elhunyt az Úrban a mi szeretett Simonfy Zsuzsanna testvérünk, életének 68. évében.

A kedves elhunyt ez év tavasza óta a nagysármási gyülekezetnek volt tagja.

Annak ellenére, hogy Nagysármáson a Sátán minden uton-módon igyekszik az igazság hirdetésének gáncsot vetni mégis sikerült az odavaló testvéreknek kieszközölni, hogy alulírott úgy a gyásház udvarán, valamint a temetőben is beszélhessen szép számu halgatóság jelenlétében. Az elhangzó szavak annyira hatottak, hogy a reá következő szombaton két kedves lélek a gyülekezetbe jött.

Adja az Úr, hogy a tőlünk eltávozott lelket egykor ismét viszontláthassuk.

Zeiner Alfonz.

„Evangéliumi munkás“

Megjelenik minden hónapban.

Kiadja :

A vallásos iratok nemzetközi kiadóhivatala
 Budapest.

Szerkesztőségi bizottság :

Huenergardt J. F., Zeiner A., Kessel Fr.
 Felelős szerkesztő *Huenergardt János F.*

Előfizetési ára :

„Utolsó üzenet“ és bibliai leckékkel:

Egy egész évre K 3.—

Amerikába S —.60

(„Utolsó üzenet“ nélkül nem rendelhető.)

Előfizetések

Vallásos iratok nemzetközi kiadóhivatala,
 Budapest, V., Váci-körút 16., I. em. 41.
 címre küldendők.